

МИЛАНКА БАБИЋ, рођена 1962. у Калиновику, БиХ. Филолог, редовни је професор за Савремени српски језик и лингвистику Универзитета у Источном Сарајеву. У оквиру србистике бави се областима синтаксе, стилистике и социолингвистике. Од 2012. године члан је Научног вијећа Института за српски језик и књижевност, а од 2013. члан Одбора за српски језик Академије наука и умјетности Републике Српске. Објављене књиге: *Ољеди из прамајичке синтаксе*, 2010; *Синтаксички и стилсички ољеди*, 2015; *Босански проблеми српскога језика*, 2016; *Катјорија екскламаивности у српском језику*, 2019.

СЛОБОДАН ВЛАДУШИЋ, рођен 1973. у Суботици. Пише прозу, студије, есеје и књижевну критику. Од 2013. до 2016. године је био главни и одговорни уредник *Лейоиса*. Објављене књиге: *Дејустација сираси*, 1998; *На прамаји*, 2007; *Портрет херменеутичара у транзицији*, 2007; *Ко је убио мриву грају? – историја мошва мриве граје у српском јеснишћу*, 2009; *Forward – кримикомедија*, роман, 2009; *Црњански, Мејололис*, 2011; *Ми, избрисани – видео-игра*, роман, 2013; *Кошарка то је Партизан – мит о Кошаркашком клубу Партизан*, 2016; *Књижевност и коментари – ујшћво за оружану побуну*, 2017; *Велики јуриш*, роман, 2018; *Орфеј и зашчач*, есеји, 2018; *Омама. Берлинска тајна Милоша Црњанског*, роман, 2021.

СЛАВИЦА ГАРОЊА, рођена 1957. у Земуну. Пише поезију, прозу, есеје, књижевну критику и књижевнотеоријске студије, бави се српском народном књижевношћу са подручја Славоније, посебно Западне, и историјом српске женске књижевности. Објављене књиге: *Под месечевим луком*, роман, 1992; *Девети кућа*, приповетке, 1994; *Исјоведање ишине*, песме, 1996; *160 година Трговачке школе у Београду (1843–2003)*, споменица, 2003; *Из сенке – кришке, ољеди и мали есеји*, 2003; *Мој уредак је дрво*, песме, 2007; *Изидина койча и грује приче*, 2013; *Жене говоре – разговори са књижевним савременицама једног сјолећа*, интервјуи, 2013; *Повраћак у Аркадију*, роман, 2014; *Парусија, ласови исјод ишраи*, роман, 2018; *Из сна у сан – дневник Ленке Дунђерски*, приповест, 2020.

Монографије, студије, огледи и антологије о народној и женској књижевности: *Народне њесме Славонске љранице*, 1987; *Анџолоџија срџске народне лирско-еџске њоезије Војне Крајине*, 2000; *Срџско усмено њоеџско наслеђе Војне Крајине*, 2008; *Жена у срџској књижевности*, 2010; *Од Царџрада до Будима – асџекџи срџској усменој њесниџиџва*, 2014; *Срџска књижевна Крајина – од баџџине до еџдуга*, 2015; *Врџ џајни: анџолоџија срџске женске љриџоџеџке до 1950*, 2016; *Врџ џаџе: анџолоџија срџске женске љриџоџеџке до 1950. до данас*, 2017; *Жена и идеолоџија у срџској књижевности*, 2017; *Анџолоџија срџске лирске народне њоезије Крајине*, 2020; *Шаџџи Малџ Влаџке*, 2022.

ОЛЕГ ИГОРЕВИЧ ДИВОВ, рођен 1968. у Москви. Писац фантаст, члан Савеза писаца Русије, Савеза књижевника Русије, добитник награде „Аелита” (Сверуски фестивал фантастике Аелита) и још тридесетак књижевних награда. Један од најнаграђиванијих аутора руске фантастике, један од најхаризматичнијих руских писаца фантаста. Жанр – социјална фантастика, антиутопија. Романи: *Шкарџи*, 2007; *Аџсолуџни мироџџворџи*, 2017; *Оџџџбина слонова*, 2017; *Туђа земља*, 2018; *Техничка џодрџка*, 2019; *Техничка џодрџка. Мрџџва зона*, 2020. и др. Књиге прича: *Палба џо џаџџирима*, 2009; *Американџи на Месеџу*, 2020. У збирци прича Руси групе аутора 2012. објављена је његова прича *Палба џо џаџџирима*, из истоимене збирке. (М. М.)

ВЛАДИМИР ДИМИТРИЈЕВИЋ, рођен 1969. у Чачку, где је завршио основну школу и гимназију. Дипломирао је, магистрирао и докторирао на Филолошком факултету Универзитета у Београду. Аутор је низа књига и зборника различите тематике: од духовне, православно-богословске и црквено-историјске, до књижевне, образовне, културолошке и сектолошке. Радио је као новинар на радију и телевизији, био уредник часописа. Између осталог, објавио је и следеће књиге: *Високо је заџисано: од коби до Хрисџа у делу Момџила Насџасијеџиџа*, 2004; *Осама на џрџу: оџледи из насџе књижевности*, 2009; *Свеџџа срџској језика: рана џиџања Момџила Насџасијеџиџа*, 2011; *Књџе од уџробе: заџиси љроџалоџ њесника*, 2014; *Трџџџџе или храм: сџџановиџџе Владимира Вуџиџа*, 2016; *Из еџа у филм: Књижевни криџџџар Владимир Вуџиџ*, 2019; *Јуџо-словенски месиџанизам и срџско сџџановиџџе: оџлед из иџџорије иџенџџџеџа*, 2022.

МИЛИЦА ЈЕФТИМИЈЕВИЋ ЛИЛИЋ, рођена 1953. у Ловцу код Косовске Митровице. Пише поезију, прозу, приче за деџу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Мрак, избављење*, 1995; *Хибернаџија*, 1998; *Пуџоџис коџе*, 2003; *Чарање*, 2007; *Одџијање свиџка – сабране и нове њесме*, 2009; *Мисџерија љубави* (избор), 2011; *Жубор ума / Il gorgoglio*

della mente (двојезично, на српском и италијанском), 2012; *Тејџоважа ума*, 2012; *Мозаикой на создајџелой* (на македонском), 2012; *Das mysterium der liebe* (избор на немачком), 2012; *По мери мийта*, 2014; *Парџенон звездама зиган*, 2015; *Şehrezat'ın yeni dansi – seçilmiş şiirler* (на турском), 2016; *Поланице Огисеју*, 2017; *О Косову ойей* : (и нове џесме), 2019; *Кодирано знање*, 2021; *Моје најљубавније (сџо џесама о љубави)*, 2022. Књиге приповедака: *Сиже случаја*, 2002; *Очи у очи са судбином*, 2015; *Нејпредвиђен сусреј*, 2016; *Скривено у сјају очију*, 2019. Књиге критика, есеја, огледа и приказа: *Поетика слухње*, 2004; *Ејисџемолоцка освейљавања*, 2007; *Езакџносџ џајне – џонирања у џоезију*, 2011; *Понирања (у џрозни џексџ)*, 2015; *Љојосно џреобиле свейта*, 2021. Приредила више књига.

ЛЕШЕК КОЛАКОВСКИ (LESZEK KOŁAKOWSKI, 1927–2009). Пољски филозоф који се бавио књижевношћу, пишући поезију, драме у стиху, есеје, историјом филозофије, историјом идеја, филозофијом религије, студирао је филозофију, класичну филологију и индијску књижевност и филозофију у Лођу, код чувених пољских филозофа и професора. У младости био је члан комунистичке партије, марксиста, али и ревизиониста. Предавао филозофију у Варшави, а после напуштања Пољске 1969. године на низу америчких универзитета, широм Европе и широм света. До пензије био је професор Оксфордског универзитета, члан Пољске академије наука, Удружења пољских писаца, први добитник Клугеове награде, пандан Нобеловој за друштвене науке, коју додељује америчка Конгресна библиотека и низ светских значајних награда. Умро је у Оксфорду, сахрањен на варшавском гробљу Повонски. Превођен на педесетак језика. Свој архив и огромну и веома значајну библиотеку пред крај живота поклонио је Народној библиотеци у Варшави. Године 2016. установљена је Почасна стипендија Лешек Колаковски, која служи промоцији пољске филозофске мисли у свету. Важнија дела преведена код нас: *Филозофски есеји*, 1964; *Филозофија џозиџивизма*, 1972; *Главни џокови марксизма I–III*, 1980; *Кључ небески / Разџовор са џаволом*, 1990; *Релиџија*, 1992; *Ужас мейтафизике*, 1992; *Мини џредавања о макси сџварима*, 1997; *Бој нам ницџа није дужан*, 1998. (Б. Р.)

МОНИКА КОМПАЊИКОВА, рођена 1979. у Повашкој Бистрици код Жилине, Словачка. Завршила је студије сликарства на Високој школи ликовних уметности у Братислави. Њена прва објављена књига је збирка кратких прозних текстова под називом *Месџо за самоћу (Miesto pre samoti)* за коју је добила награду Ивана Краска. Њена новела *Biele miesta* (2006) преведена је и на српски језик и изашла је под називом *Бела месџа* (2010). Године 2010. је изашао и њен роман *Пеџи брод (Piata lod')* који је добио награду Anasoft litera и био проглашен најбољом књигом године. (Е. П. К.)

ИВАН ЛАЛОВИЋ, рођен 1975. у Београду, пореклом из Милочана, Горње Поље код Никшића. Објавио је 15 књига поезије. Песмама заступљен у више антологија српске поезије. Добитник више значајних награда. Стихове објављује у књижевној периодици.

НЕБОЈША ЛАПЧЕВИЋ, рођен 1966. у Крушевцу. Пише поезију, приповетке, романе, либрета, драмске текстове, затим песме, приче и драме за децу. Објавио је збирке песама: *Семе на ветру*, 1999; *Сирофе у ирасликама*, 2003; *Долазак Христџа на Менхејн*, 2010; *Још увек у ипри – Звонко Милојевић*, 2017; *Берачи џолена*, 2019; прозни триптих *Овајлоћавање*, 2000; збирку поезије и прозе *Песник и његови модели*, 2001; драму *Римска иприча*; публицистичку књигу из спортске културе *Срце на шерен*, 2005; кратке приче *Улаз на јужна врајџа*, 2007; *Рукопис у шеракојџи*, 2020; приче за децу *Ко је грџио Чарлија?*, 2009; либрето *Крстџи светиоџа цара Констџанџина*, 2013; романе *Језеро у ћелијама*, 2013; *Сценарио за Вуџија Алена*, 2014. Објавио је и саборник о Пријезди и Морави *Завеш војводе Пријезде*, 2019. Живи и ради у Крушевцу.

БОШКО ЛОМОВИЋ, рођен 1944. у Брезни код Горњег Милановца. Новинар, пише поезију и прозу за децу и одрасле, радио драме, књижевну и ликовну критику. По дипломи је професор српскохрватског језика и књижевности југословенских народа. Књиге за одрасле – песме: *Сенке времена*, 1967; *Пред нирваном*, 1993; *Tombe la neige*, 1997; *Песме и џјесме*, 2010; *Песме са шерасе*, 2021; *Изабране џ(ј)есме*, 2022; приче: *Чари Пауле Пречисџе*, 1980; *Црни скакач на цб*, 1983; *Милионер*, 1989; *Јелена, мајка које нема*, 2012; *Под месечевом ламџом*, 2014; *Приче о не-обичном*, 2020; књижевна и ликовна критика: *Чиџах, џлегах, заџисах*, 2006; публицистичке књиге: *Хајдук Бојовић* (коаутор М. Поповић), 1970; *Црвена ниџ коридора*, 1999; *Књџа о Дијани Будисављевић*, 2013; *Елеџје*, 2015. Књиге за децу – песме и приче: *Заљубљени бицикл*, 1984; *Рађање џјесме*, 1985; *На слово, на слово Љ*, 1987; *Неџџо важно*, 1990; *Наџаџа из џреће клуџе*, 1994; *Мирјана нема џојма*, 1995; *Мој оџац џродаје шуму*, 1997; *Шџа ћу ја у Шанџају*, 1997; *Пиџај моџ браџа*, 2004; *Буквар дечјих дужносџи*, 2014; романи: *15 дана ферија*, 2010; *Дечак са кључем о враџу*, 2011; *Видовиџа Ана или заџџо смо украли маџарца*, 2012; *Чудесна луџџа Таџоко-сан*, 2014; *Узбуна на џланеџи Окуко*, 2016; *Крађа мобилноџ у VII₂ (деџекџивска иприча у 18 слика)*, 2018; *Десеџ дана, а сџоџишину чуда*, 2019; *Дечак са кључем о враџу*, 2021. Године 2020. су му изашла *Сабрана дела* у осам књига. Живи у Горњем Милановцу.

ЈЕЛЕНА МАРИЋЕВИЋ БАЛАЋ, рођена 1988. у Кладову. Филолог србиста, проучава српску књижевност XVII и XVIII века, као и авангардну и неоавангардну књижевност. Пише поезију, прозу, студије, есеје

и критику. Објављене студије: *Лејтимиација за синализам – њулсирање синализма*, 2016; *Трајом бисерних минђуша српске књижевности (ренесансности и барокности српске књижевности)*, 2018. Књига песама: *Без длаке на срцу*, 2020. Приредила више књига.

РАДИВОЈЕ МИКИЋ, рођен 1950. у Горњем Драговљу код Ниша. Пише студије есеје и књижевну критику. Објављене књиге: *Прољећа Ивана Галеба Владана Деснице*, 1985; *Послужавак карневалације – увод у њојстику Ранка Маринковића*, 1988; *Песма и мит о свету*, 1989; *Језик њојстије*, 1990; *Песма – њексти и контексти*, 1996; *Ојис њриче – ојлеги о уметности њријоведања*, 1998; *Песнички њојстијак*, 2000; *Орфејев двојник – о њојстији и њојстици Бранка Миљковића*, 2002, 2020; *Прича и значење – ојлеги о уметности њријоведања*, 2005; *Песничка њосла*, 2008; *Песник њамних сивари – о њојстији Новице Тадића*, 2010; *Прича и мит о свету – ојлеги о њрози Радована Белој Марковића*, 2013; *Песма и значење*, 2013; *Из неизређа у реч*, 2016; *Тексти иза њекстиа*, 2020; *Роман њројштив романа*, 2020. Приредио више антологија, зборника и књига.

АЛЕКСАНДАР МИЛАНОВИЋ, рођен 1968. у Београду. Дипломирао, магистрирао и докторирао на Филолошком факултету у Београду. Бави се историјском граматиком и историјом српског књижевног језика, као и савременим српским језиком. Објављене књиге: *Крајика исџорија српској књижевној језика*, 2004; *Језик српских њесника*, 2010; *Језик весма њолезан*, 2013; *Језик Јована Субојштића*, 2014; *Реч њод окриљем њојштике*, 2016; *Речник славеносрпској језика: ојледна свеска* (коаутор), 2017; *Вуков век*, 2019. Приредио више књига и зборника.

СЛАЂАНА МИЛЕНКОВИЋ, рођена 1973. у Сремској Митровици. Пише поезију, научне студије, прозу, есеје и књижевну критику. Објављене збирке песама: *Јујиро засјале срне*, 1994; *Гоничи снова*, 1995; *Појјис сна*, 1997; *Друјим речима*, 2014; *Гоничи снова / Hounds Of Dreams*, 2016; *September city*, избор поезије на пољском, 2019. Научне монографије и уџбеници: *Аујоререференцијалности у њојстији Бранка Миљковића*, 2004; *Мејодика развоја џовора*, 2006, 2021; *Међијска култура*, 2007; *Дејше и књија*, 2007; *Међији и образовање*, 2008; *Говорно сиваралацијиво деце*, 2009; *Песничким сивазама Димитрија Митриновића*, 2009; *Мејодика развоја вербалне комуникације и џоворној сиваралацијива*, 2010; *Бајковити свети дејшњсјива*, 2010; *Рад на развоју џовора са децом са њосебним њојшебама*, 2011; *Крејшивно њисање*, 2011; *Међији и деца*, 2012; *Пола века*, 2013; *Поејшика ведре меланохолије*, 2018. Објавила је и интервјуе са познатим личностима *Жива реч*, 2013. Главни и одговорни уредник је часописа за науку, културу и уметност *Сунчани сат* од 2004. године до данас. Уређује јутјуб канал „Жива реч емисија”.

ВИОЛЕТА МИТРОВИЋ, рођена 1989. у Новом Саду. Основне и мастер студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету је тренутно студент докторских студија српске књижевности. Пише студије, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књига есеја и критика: *Херменеутичка њрисџаниџиџа*, 2018.

МИЛЕНА МИЋУНОВИЋ, рођена 1962. у Београду. Дипломирала на Филолошком факултету Универзитета у Београду на групама Југословенска књижевност и руски језик и Југословенска књижевност и српскохрватски језик. Радила као професор српског језика и као лектор. Двадесет пет година живела и радила у Москви. Преводилац с руског. Преводила је савремене руске писце – Сергеја Шаргунова, Дину Рубину, Марину Москвину, Марију Метлицку и савременог руског психотерапеута Андреја Курпатова.

ИВАН НЕГРИШОРАЦ, рођен 1956. у Трстенику. Пише поезију, прозу, драме, студије и књижевну критику. Од 2005. до 2012. године био је главни и одговорни уредник *Леџоџиса Маџиџе срџске*, а од априла 2012. је председник Маџиџе српске. Редовни је професор на Филозофском факултету у Новом Саду. Књиге песама: *Трула јабука*, 1981; *Ракљар. Желудаџ*, 1983; *Земљоџис*, 1986; *Абракадабра*, 1990; *Тоџло, хладно*, 1990; *Хоџ*, 1993; *Везници*, 1995; *Прилоџи*, 2002; *Поџајник*, 2007; *Свеџилник*, 2010; *Камена џиџенија*, 2013; *Їиџенија* (избор), 2015; *Маџиџични млеч*, 2016; *Изложба облака* (избор и нове), 2017; *Оџледала Ока Неџремана*, 2019. Роман: *Анџели умиру*, 1998. Дrame: *Фреџи умире*, 1987; *Куџ-куџ*, 1989; *Исџраџа је у џоку, зар не?*, 2000; *Видиџ ли свиџе на небу?*, 2006. Студије и есеџи: *Леџиџимаџиџа за бескуџнике. Срџска неоаванџарџна џоеџиџа – џоеџиџички иџениџиџиџеџи и разлике*, 1996; *Лирска аура Јована Дучиџа*, 2009; *Исџраџа џредака – искуџеџа колекџивноџ и инџивидуалноџ оџсџанка*, 2018; *Њеџоџевски џокреџи оџџора*, 2020. Председник је Уреџивачког одбора *Срџске енциклоџеџије*, том I, књ. 1–2, 2010–2011, том II, 2013; том III, књ. 1–2, 2018, 2022.

ДИОНИСИЈЕ ДЕЈАН НИКОЛИЋ, рођен 1964. у Врбасу. Песник, филозоф, теолог, драматург, сценариста, преводилац, ментор, новинар, уредник, саветник, оснивач и потпредседник Института за националну стратегију. Објавио је књиге песама: *Уџуџсџива за васџиџиџање младих џринџева*, 1994; *Архаџски Денџи*, 1998; *Блондоџенџи*, 2004; расправе: *Креациоекснихилоборџи и креациоекснихилоџоџиџоваоџи*. *Два раџи и два мира*, 2004; *Лав Шесџов и џреџа дименџија миџљеџа* (са Миланом Ивковиџ), 2005; *Їеџиџири оџледа о хриџћанском либерализму: Маџиџа Жан-Пол Сарџра, Маџиџа Карла Шмиџа, Хаманове Лесџвиџе Меџакриџиџе*

и *Порџреџ Песника као Херувима*, 2022. Године 2016. је превео с немачког на српски *Recension der Critik der reinen Vernunft* (1781) и *Metakritik über den Purismus der Vernunft* (1784) Јохана Георга Хамана. Живи и ради у Београду.

МАРКО ПАОВИЦА, рођен 1950. на Цибријану код Требиња, БиХ. Пише књижевну критику, есеје и огледе о српској књижевности. Објављене књиге: *Расџони џрозне речи – о џрозним књијама савремених срџских џисаца*, 2005; *Ареџејев лук*, 2009; *Орфеј на сџолу – оџлеги о савременим срџским џесницима*, 2011; *Меџакриџички излеџи*, 2017; *Скице за сџоменик / Sketches for a tompent* (двојезично), 2021; *Са џесницима – нови оџлеги о савременом срџском џесниџиџу*, 2022.

САЊА ПАРИПОВИЋ КРЧМАР, рођена 1973. у Жабљу. Запослена на Филозофском факултету Универзитета у Новом Саду као ванредни професор на Одсеку за српску књижевност. Бави се теоријом књижевности, посебно поетолошким текстовима, версификацијом и сталним облицима. Студија: *Сџални џеснички облици срџској неосимболизма*, 2017.

ПЕТАР ПИЈАНОВИЋ, рођен 1949. у Каменмосту код Имотског, Хрватска. Докторирао је на Филолошком факултету у Београду (1989) из области српске књижевност XX века. Пише монографије, огледе и студије о новијој српској прози. Објављене књиге: *Поеџика романа Борислава Пекиња*, 1991; *Проза Данила Киџа*, 1992; *Павић*, 1998; *Поеџика џроџеске: џриџоџедачка умеџносџ Миограџа Булаџовиња*, 2001; *Наивна џрича – срџска ауџорска џроза за мале џуде и велику деџу: жанрови и модели*, 2005; *Књижевносџи и срџски језик* (уџбеник у више издања), 2008; *Срџски кулџурни круџ: 1900–1918*, 2012; *Модерна џрадиџија – оџлеги из срџске књижевносџи*, 2012; *Изазови џраничне књижевносџи*, 2014; *Срџска кулџура 1900–1950*, 2014; *Расџрава о Гаџалиџи*, 2015; *Анџели и раџници – сџара срџска кулџура*, 2018; *Срџска кулџура у XVIII и XIX веку*, 2020. Приредио више књига.

ЕДИТА ПОВОЛНИ КМЕЋКО, рођена 1985. у Сремској Митровици. Основне и мастер студије словачког језика и књижевности завршила је на Филозофском факултету у Новом Саду. Бави се превођењем, објављује у периодици, махом у књижевном часопису *Nový život* (С. Тонтић, Ђ. Деспић, В. Пиштало, Н. Шапоња, З. Ђерић, Д. Лазаревић, С. Владушић, М. Баздуљ, Г. Божовић, Ј. Барна и др.).

БИСЕРКА РАЈЧИЋ, рођена 1940. у Јелашници код Зајечара. Завршила је студије славистике (група за источне и западне словенске језике и књижевности) на Филолошком факултету у Београду. Пише есеје и радио драме, преводи с пољског, руског, чешког, словачког, бугарског

и словеначког. До сада је објавила преко сто књига превода свих жанрова књижевности (Шимборска, Милош, Липска, Ружевић, Херберт, Мрожек, Гловацки, Кот, Колаковски, Загајевски, Барањчак, Гомбровић, Виткјевич, Анђејевић, Брандис, Лем, Јурковски и др.), а бави се и позориштем, ликовном уметношћу, филмом, филозофијом, естетиком, политикологијом, историографијом, питањима вере и цркве словенских народа, највише Пољском. Објављене књиге: *Писма из Прага*, 1999; *Пољска цивилизација*, 2003; *Мој Краков – из културне археологије прага*, 2006; *Itago Poloniae*, 2014; *Писма из Пољске*, 2018; *Фактомонијаже – (пор-и)реши, живојојиси, јубилеји, сећања, разговори, исма, мислио о ---*), 2020. Објавила је и више антологија.

ДРАГАНА САВИН, рођена 1976. у Новом Саду. Дипломирала је Руски језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду, докторанд је Филолошког факултета у Београду. Богато радно искуство стекла је у раду на Катедри за славистику Филозофског факултета у Новом Саду, у ОШ „Душко Радовић” у Новом Саду и у Институту за ратарство и повртарство. Добитница је Награде Матице српске за најбољег студента завршне године студија русистике, као и Захвалнице Славистичког друштва Србије за значајне резултате у настави словенских језика и књижевности. Аутор је и коаутор више научних и стручних радова, превода и приказа, публикованих у земљи и иностранству.

МИЛАН ТАСИЋ, рођен 1946. у Буштрању код Врања. Професор универзитета у пензији. Завршио је студије математике, филозофије, као и класичних језика. Један је од оснивача међународне асоцијације за биокосмологију. Уз научне и стручне радове, пише поезију, критику и преводи филозофска дела. Књиге: *The v-calculus*, 2014; *Филозофија науке*, 2020; *Филозофске бајке*, 2021; *Филозофија за њ(р)олазнике*, 2022. Преводи: Лајбниц, *Нови ољеди о људском разуму*, 1986; Декарт, *Геометрија*, 2017; Алфред Цулс Ајер, *Језик, истина и логика*, 2020.

ТИХАНА ТИЦА, рођена 1989. у Београду. Дипломирала је на катедри за Општу књижевност и теорију књижевности на Филолошком факултету Универзитета у Београду. На истој катедри је одбранила мастер рад „Платонистички елементи у византијском песништву”. Била је стипендисткиња Гете института у Београду 2014. године и неко време провела је на усавршавању у Немачкој. Пише поезију и прозу, приређује књиге. Романи: *Устолочење јарца*, 2018; *Покерац*, 2022. Збирка песама: *Ишчезло небо*, 2021. Живи и ради у Београду.

ДРАГАН ХАМОВИЋ, рођен 1970. у Краљеву. Пише поезију, прозу, есеје и књижевну критику. Књиге песама: *Мракови, руже*, 1992; *Наме-*

Нага сѣанује на крају ѿрада, 2002; *Вок он!*, 2007; *Сасвим скромни дарови*, 2011. Романи за децу: *Вейруцкина ледина*, 2006; *Чарна и Несвејт*, 2013; *Б. Н. Љ. (Банда нежељених љубимаца)*, 2017; *Биће једном*, 2020. Драмска поезија за децу: *Све саме драме*, 2022. Дrame, објављиване и игрane: *Реквизиџер*, 1999; *Право на Руса*, 2000; *Говориће ли аустралијски?*, 2002; *Хагерсфилд*, 2005; *Банаш*, 2007; *Лейтеј мојих илућних крила*, 2009; *Оѿиѿанке*, 2012.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: Алис Манро, *Бексѿиво*, 2006; *Превице среће*, 2010; *Голи живој*, 2013; *Мржња, ѿријашељсѿиво, удварање, љубав, брак*, 2014; *Полеђ са еђинбуруцске сѿене*, 2015; Дорис Лесинг, *Бен, у свеѿу*, 2007; *Мемоари ѿреживеле*, 2008; *Злајна бележница*, 2010; Ајрис Мердок, *Пешчани замак*, 2004; *Црни ѿрини*, 2005; Флен О’Брајен, *На реци „Код две ѿиѿице”*, 2009; Мишел Фејбер, *Исѿод коже*, 2003; *Кица мора ѿасѿи*, 2004; Лиза Скотолажн, *Последња жалба*, 2004; Луиз Велш, *Тамерлан мора умреѿи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мейком*, 2010; Томас Франк, *Освајање кула: бизнис кулѿура, конѿракулѿура, усѿон хѿи конзумеризма*, 2003; Ралф Елисон, *Невидљиви човек*, 2014.

СВЕТЛАНА ШЕАТОВИЋ, рођена 1975. у Новој Градишци, Хрватска. Дипломирала српску и светску књижевност, магистрирала и докторирала на Филолошком факултету у Београду. Научни је саветник у Институту за књижевност и уметност. Пише студије, монографије и есеје, преводи с енглеског. Објављене књиге: *Традиција и иновација. Инѿерѿексѿиуалносѿ у ѿесниѿѿиву Ивана В. Лалића*, 2004; *Део као целина & целина као гео. Сѿрукѿура и семанѿика циклуса у ѿоезији Васка Поје и Ивана В. Лалића*, 2012; *Еѿизација модерне лирике – ѿроблеми ѿоеѿике лирској циклуса: циклус и циклусне сѿрукѿуре у срѿској ѿоезији 20. века*, 2014; *У залеђу Средоземља. Медѿѿеран у модерној срѿској књижевносѿи*, 2019; *Андрић и Јађран*, 2020. Приредила више књига и зборника.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ